

02

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหาร ในอำเภอเมืองเชียงใหม่

Factors Affecting Towards Using Biodegradable Food Package

ธันย์ชนก สุขะวัลลิ¹ ชัยวุฒิ ตั้งสมชัย² และปิยพรรณ กลั่นกลิ่น³

Thanchanok Sukhawanli¹ Chaiwuth Tangsomchai² and Piyaphan Klunklin³

บทคัดย่อ

งานวิจัยเป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของ ร้านอาหาร ในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่ใช้หรือเคยใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ โดยใช้การศึกษาแบบผสมผสานการศึกษาเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เคยใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ ส่วนใหญ่มีเหตุ มาจากความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก คุณประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ฯ ที่ส่งผลถึงความปลอดภัยต่อสุขภาพ ของผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม โดยยอมรับว่า คุณประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้บริโภคในระยะยาวคุ้มค่างบราคา ที่จะต้องลงทุนเพิ่มขึ้น และช่วยเสริมภาพลักษณ์ในด้านการใส่ใจสุขภาพของลูกค้า สำหรับผู้ที่ไม่เคยใช้ ถึงแม้ จะทราบถึงอันตรายต่อผู้บริโภคในการใช้โฟมและพลาสติก และข้อดีจากคุณสมบัติและคุณประโยชน์ของ ผลิตภัณฑ์ฯ แต่เนื่องจากผลิตภัณฑ์ฯ ไม่สามารถบรรจุอาหารบางประเภทได้ เมื่อบรรจุแล้วไม่เห็นอาหารภายใน และมีราคาค่อนข้างสูง หากว่าในอนาคตมีจำนวนของธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลาย ทางชีวภาพเพิ่มมากขึ้น อาจส่งผลให้ราคาของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพมีราคาถูกลงจากการผลิต ที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้ประกอบการร้านอาหารมีความสนใจที่จะใช้บรรจุภัณฑ์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ ร้านอาหารเชียงใหม่

¹ สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ E-mail: kam.sukhawanli@gmail.com

² ภาควิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³ ภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Abstract

The objective of this research was to study factors that affected towards using biodegradable food package restaurants in Mueang Chiang Mai District. The samples were restaurant entrepreneurs who used or had used biodegradable food package. The research was mix qualitative and quantitative research. The results showed that for those who had used biodegradable food package, they decided to use it to comply with their customers' preference, and that they were aware of the danger of using styrofoam or plastic packages. They realised that the long-term benefits of their customers was worth the extra cost. Biodegradable food package also created a good image for their business concerning customers' health. For those who had not used biodegradable food package, Although they known danger of using styrofoam or plastic packages and benefits of using biodegradable food package. Additionally, biodegradable food package was opaque so customers could not see the food inside and it was more costly than styrofoam or plastic packages. In the future, there will be more businesses producing and distributing biodegradable food packaging. As a result, the price of biodegradable food package is lowered due to increased production. As a result, restaurant entrepreneurs are more interested in using the packaging.

Keywords: Biodegradable Food Package, Restaurants in Mueang Chiang Mai District

บทนำ

อาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ภาชนะถูกนำมาใช้เพื่อให้เกิดความสะดวกในการรับประทาน อีกทั้งยังช่วยป้องกันฝุ่นละออง แมลง เชื้อโรค จากข้อมูลวารสารศาสตร์ดิจิทัลมหาวิทยาลัยรังสิต (2557) ย่อหน้าที่ 1 กล่าวว่า “ย้อนกลับไปยังสมัยในอดีต อาหารส่วนใหญ่จะบรรจุจากวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ใบตอง ใบไม้ หรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ทำให้อาหารเหล่านั้นมีกลิ่นหอม รสชาติละมุนลิ้นชวนรับประทาน โดยไม่กังวลถึงสารตกค้าง แต่ในปัจจุบันวัสดุธรรมชาติเหล่านี้กลับหายไปถูกแทนที่ด้วยบรรจุภัณฑ์ที่เรียกว่า “พลาสติก” และ “โฟม”

จากข้อมูลของสำนักสารนิเทศ กระทรวงสาธารณสุข (2557) พบว่าสถิติการป่วยด้วยโรคมะเร็งของคนไทย เป็นอันดับ 1 ยาวนานติดต่อกันกว่า 13 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 เป็นต้นมา มากถึงปีละ 6 หมื่นคน สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการมีมลพิษเข้าสู่ร่างกายในการใช้ชีวิตประจำวันที่มีมลภาวะตกค้างสะสมในสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอันตรายที่แฝงอยู่ในภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ไม่เหมาะสม รวมถึงกล่องโฟมมักถูกนำไปใช้ในการบรรจุอาหาร ถึงแม้จะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับทั้งผู้ซื้อและร้านอาหาร แต่กล่องโฟมไม่เหมาะสมกับ

อาหารร้อน โดยมีสารชื่อว่า “สไตรีน” ที่เป็นสารเคมีที่ใช้ในขั้นตอนการผลิตซึ่งเป็นสารก่อมะเร็ง สามารถละลายปะปนกับอาหาร อาจทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพได้ จากรายงานการสำรวจของกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2557) รายงานว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2552-2556 บรรจุภัณฑ์ประเภทโฟมถูกทิ้งเป็นขยะเพิ่มขึ้นจาก 34 ล้านชิ้น เป็น 61 ล้านชิ้น เฉลี่ย 2 กล่อง ต่อคนต่อวัน และใช้เวลาในการย่อยสลายนานกว่า 450 ปี ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านมลพิษ ต้องใช้พื้นที่ฝังกลบมากกว่าขยะทั่วไป หากนำไปเผาทำลายก่อให้เกิดก๊าซพิษ กระบวนการกำจัดโฟมจึงต้องมีความระมัดระวัง จากปัญหาสุขภาพของคนไทย และมลพิษจากการย่อยสลายขยะประเภทโฟมและพลาสติก ในปี พ.ศ.2556-2557 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่จึงได้มีการณรงค์ให้ร้านอาหารต่างๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เปลี่ยนไปใช้บรรจุภัณฑ์ย่อยสลายทางชีวภาพ (ไทยรัฐ. 2557) เพื่อแสดงความใส่ใจกับสุขภาพของผู้บริโภค และเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน เป็นการช่วยลดผลกระทบต่อผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ปัจจุบันธุรกิจร้านอาหารบางส่วนจึงใช้บรรจุภัณฑ์ย่อยสลายทางชีวภาพในการบรรจุอาหารขายให้กับผู้บริโภค เพื่อเป็นการสร้างความแตกต่างและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับร้านของตน ในขณะที่บางส่วนยังคงใช้พลาสติกและ/หรือโฟมในการบรรจุอาหาร

จากที่มาและความสำคัญดังกล่าว บทความนี้จึงต้องการนำเสนอปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจการผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ ให้สามารถดำเนินการด้านการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเสนอผลิตภัณฑ์ให้เหมาะสมกับของผู้ประกอบการร้านอาหารอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่
2. ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการร้านอาหารได้มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน โดยพื้นที่ในการศึกษาตั้งอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตการศึกษาวิจัยดังนี้

1. การศึกษาเชิงคุณภาพ

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อบรรจุภัณฑ์อาหารของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) จำนวน 16 ราย โดยแบ่งเป็น ผู้ประกอบการ

ร้านอาหารที่ใช้บรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 8 ราย และ ผู้ประกอบการร้านอาหารที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 8 ราย

2. การศึกษาเชิงปริมาณ

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ใช้หรือเคยใช้บรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 117 ราย

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2559 ถึง สิงหาคม พ.ศ.2560 และระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือระหว่าง วันที่ 19 ตุลาคม-9 พฤศจิกายน 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

ใช้กระบวนการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณโดยเน้นข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นหลัก ส่วนข้อมูลเชิงปริมาณใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์การตลาดที่เหมาะสม ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้บรรจุภัณฑ์อาหารแต่ละประเภท ได้แก่ โฟมพลาสติก และบรรจุภัณฑ์อาหารที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติ ในด้านคุณประโยชน์และโทษบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภท และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรโดยใช้แบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์

3. สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหาร เพื่อซักถามถึงสาเหตุ ประเด็นปัญหาของบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภท รวมถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้บรรจุภัณฑ์อาหารชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ร้านอาหารที่ใช้หรือเคยใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปี พ.ศ.2559 รวมทั้งสิ้น 117 แห่ง กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการใช้วิธีการสุ่มตามสะดวกจากผู้ประกอบการร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ที่จดทะเบียนกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 แห่ง โดยแบ่งเป็น ผู้ประกอบการร้านอาหารที่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 8 ราย และผู้ประกอบการร้านอาหารที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 8 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการหรือผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารจำนวน 16 แห่ง แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ 2. การเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ และ 3. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพประกอบด้วย ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยระหว่างบุคคล และปัจจัยเฉพาะบุคคล และปัจจัยส่วนประสมการตลาดประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

2. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการและผู้ประกอบการร้านอาหาร 2. การเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ 3. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพประกอบด้วย ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยระหว่างบุคคล และปัจจัยเฉพาะบุคคล 4. ปัจจัยส่วนประสมการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการเปรียบเทียบเหตุการณ์ (Constant Comparison) ระหว่างกลุ่มร้านอาหารที่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ กับกลุ่มร้านอาหารที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (กฤษสิริ รื่นรมย์. 2551)

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 4.49-3.50 หมายถึง มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจมาก

ค่าเฉลี่ย 3.49-2.50 หมายถึง มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 2.49-1.50 หมายถึง มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.49-1.00 หมายถึง มีผลต่อระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จำนวน 117 ราย โดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเจ้าของกิจการ ประสบการณ์ในการประกอบกิจการไม่เกิน 5 ปี ประเภทของอาหารที่จำหน่ายส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารตามสั่ง ดำเนินธุรกิจลักษณะบุคคลธรรมดา โดยตัดสินใจซื้อบรรจุภัณฑ์ธรรมชาติด้วยตนเอง ที่ผ่านมามีเคยใช้หรือใช้บรรจุภัณฑ์อาหารที่ผลิตมาจากวัสดุประเภทขานอ้อยมากที่สุด ส่วนใหญ่ทราบแหล่งข้อมูลจากคำแนะนำของผู้อื่น เช่น ลูกค้ำที่มาใช้บริการ ปริมาณในการสั่งซื้อโดยเฉลี่ยมากกว่า 200 ใบ โดยที่ซื้อจากร้านค้าที่จำหน่ายเฉพาะบรรจุภัณฑ์

เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเรียงลำดับตามระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจ (Rating Scale) แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการร้านอาหารให้ความสำคัญกับปัจจัยเฉพาะบุคคลมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปค่าเฉลี่ยและระดับที่มีผลของปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ

อันดับที่	ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้	ปัจจัยย่อย	ค่าเฉลี่ย	ระดับที่มีผล
1	เฉพาะบุคคล	ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ เพื่อสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ หรือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ	4.13	มาก
2	ผลิตภัณฑ์	บรรจุภัณฑ์มีความสะอาด ปลอดภัยในการใช้ บรรจุอาหารเพื่อบริโภค	4.07	มาก
3	ระหว่างบุคคล	ความสามารถในการจูงใจให้คนในองค์กรเห็นถึงความสำคัญของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ	3.96	มาก
4	ภายในองค์กร	วัตถุประสงค์ด้านสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค	3.91	มาก
5	ด้านสิ่งแวดล้อม	ความต้องการของผู้บริโภคต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติ	3.80	มาก
6	การจัดจำหน่าย	สถานที่จัดจำหน่ายบรรจุภัณฑ์หาได้ง่าย สะดวกในการเดินทางหรือติดต่อ	3.57	มาก
7	การส่งเสริมการตลาด	โฆษณาสินค้าตามสื่อต่างๆ เช่น นิตยสาร เกี่ยวกับอาหาร/สุขภาพ ข่าวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม/สุขภาพ	3.36	ปานกลาง
8	ราคา	ราคาของบรรจุภัณฑ์เหมาะสมกับคุณภาพ	3.01	ปานกลาง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เพิ่มเติมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อบรรจุภัณฑ์อาหารของร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้มาสนับสนุนข้อค้นพบจากผลการศึกษาเชิงปริมาณ โดยวิธีการเปรียบเทียบเหตุการณ์ (Constant Comparison) ระหว่างกลุ่มร้านอาหารที่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ กับกลุ่มร้านอาหารที่ไม่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ จำนวน 16 แห่ง สามารถสรุปผลการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 สรุปความแตกต่างระหว่างผู้ประกอบการร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการเลือกใช้บรรจุภัณฑ์อาหาร

ปัจจัย	ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ	ใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น
สิ่งแวดล้อม	ความต้องการของลูกค้าที่มาใช้บริการซึ่งต้องการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อมและองค์กรต่างๆ มีการรณรงค์ให้ใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตจากธรรมชาติ ส่งผลให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของลูกค้าและเปลี่ยนมาใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ	กลุ่มร้านอาหารที่ไม่นิยมใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพส่วนใหญ่เป็นห้องอาหารภายในโรงแรม ซึ่งลูกค้าไม่นิยมสั่งอาหารบรรจุกล่อง จึงมีบรรจุภัณฑ์อาหารสำรองเป็นประเภทอื่นๆ เช่น โฟม พลาสติก เพราะมีความเห็นว่า บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่นยังคงมีจำหน่ายอยู่ในปัจจุบัน สามารถใช้ทดแทนได้และมีราคาที่ถูกกว่าบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ
ภายในองค์กร	ความเอาใจใส่ในเรื่องสุขภาพ อนามัยและความปลอดภัยของลูกค้าที่มาใช้บริการร้านอาหารเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ประกอบการควรเอาใจใส่ซึ่งจะทำให้ได้รับความพอใจจากลูกค้าที่มาใช้บริการ	ไม่มีนโยบายในการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ อันเนื่องมาจากการที่ลูกค้าไม่เกิดความต้องการใช้ ทำให้ผู้ประกอบการไม่เกิดความสนใจในบรรจุภัณฑ์ดังกล่าว จึงมีการใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่นเนื่องจากมีราคาที่ถูกกว่า
ระหว่างบุคคล	ผู้ประกอบการมีความสนใจในผลิตภัณฑ์ทำให้มีการสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ดีระหว่างผู้ประกอบการร้านอาหารและตัวแทนจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ	มีการสื่อสารที่ดีระหว่างผู้ประกอบการร้านอาหารและตัวแทนจำหน่าย แต่ส่วนใหญ่ที่ไม่เลือกใช้เนื่องจากมีความเห็นว่าบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพมีราคาสูง ทำให้เกิดต้นทุนสินค้าเพิ่ม
เฉพาะบุคคล	ส่วนใหญ่มาจากความต้องการของลูกค้าซึ่งผู้ประกอบการเป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ จึงได้หาข้อมูลเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์แต่ละประเภทเพื่อประกอบการตัดสินใจ และเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพเนื่องจากทราบว่ามีความดีต่อสุขภาพของผู้บริโภคและไม่ก่อให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อม	ผู้ประกอบการร้านอาหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ แต่ด้วยต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ดังกล่าวที่มีราคาค่อนข้างสูง ซึ่งผู้ประกอบการบางรายให้ความสำคัญกับต้นทุนสินค้า ดังนั้นจึงเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น ทำให้บางรายยังไม่เกิดความเชื่อมั่นในบรรจุภัณฑ์ดังกล่าวเมื่อเทียบกับบรรจุภัณฑ์จากโฟมและพลาสติกที่มีการผลิตมาก่อนและยังคงใช้กันอย่างแพร่หลาย

ปัจจัย	ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ	ใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น
ผลิตภัณฑ์	มีการผลิตที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัยต่อผู้บริโภค มีข้อจำกัดด้านความแข็งแรง	บรรจุภัณฑ์มีลักษณะทึบ ไม่สวยงาม มีข้อจำกัดด้านความแข็งแรง
ราคา	ราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับบรรจุภัณฑ์ประเภทโฟมและพลาสติก แต่ถ้าวราคารับรองจุกณ์ลดลงก็จะช่วยให้ต้นทุนในส่วนนี้ลดลง	ราคาค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับบรรจุภัณฑ์ประเภทโฟมและพลาสติก ไม่คุ้มค่าต่อการใช้งานต้นทุนสินค้าสูง
การจัดจำหน่าย	สถานที่ในการจำหน่ายยังไม่ทั่วถึง มีบรรจุภัณฑ์ให้เลือกไม่หลากหลาย	สถานที่ในการจำหน่ายยังไม่ทั่วถึงหาซื้อได้ยาก
การส่งเสริมการตลาด	มีการรณรงค์ในบางพื้นที่ ทำให้เป็นที่รู้จักไม่มากนัก อยากให้มีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการร้านอาหารเพิ่มขึ้น	มีการรณรงค์ในบางพื้นที่ ทำให้เป็นที่รู้จักไม่มากนัก อยากให้มีการส่งเสริมการตลาดมากขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจซื้อขององค์กร

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ความต้องการของผู้บริโภคต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติ ปลอดภัยต่อสุขภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ คงข้า (2557) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับระดับความต้องการของลูกค้าที่มาใช้บริการร้านอาหาร

ปัจจัยภายในองค์กร พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ วัตถุประสงค์ด้านสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ สามหงส์ (2553) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยภายในองค์กรให้ความสำคัญกับวัตถุประสงค์ด้านต้นทุนของบรรจุภัณฑ์ที่มีผลต่อกำไรของผู้ประกอบการร้านกาแฟสด ทั้งนี้ อาจเนื่องจากประเภทของกิจการที่แตกต่างกัน ทำให้วัตถุประสงค์เกี่ยวกับการซื้อภายในองค์กรแตกต่างกัน เช่น นโยบาย ขั้นตอนการดำเนินงาน โครงสร้างองค์กร และระบบการปฏิบัติงาน เป็นต้น

ปัจจัยระหว่างบุคคล พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ความสามารถในการจูงใจให้คนในองค์กรเห็นถึงความสำคัญของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์โดยระบุว่า ผู้ประกอบการร้านอาหารมีความสนใจในบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับด้านสุขภาพอนามัย โดยจูงใจให้พนักงานเห็นถึงประโยชน์ของการใช้บรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติโดยให้มองในมุมมองของผู้บริโภค

ปัจจัยเฉพาะบุคคล พบว่า ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ/ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ว่าที่ร้อยตรี ณัฐชัย เลิศมโนกุล (2556) ซึ่งกล่าวว่าปัจจัยเฉพาะบุคคลให้ความสำคัญกับระดับการศึกษาของผู้มีอำนาจในการตัดสินใจซื้อ ทั้งนี้เนื่องจากประเภทของสินค้าที่แตกต่างกัน ทำให้ทัศนคติที่มีต่อพฤติกรรมการซื้อแตกต่างกัน

2. ปัจจัยส่วนประสมการตลาด

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ บรรจุภัณฑ์ที่มีความสะอาด ปลอดภัย ในการใช้บรรจุอาหารเพื่อบริโภค สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริลักษณ์ สามหงส์ (2553) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ให้ความสำคัญกับบรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายทางชีวภาพเพื่อสิ่งแวดล้อม มีความสะอาดปลอดภัย ในการใช้บรรจุอาหารเพื่อการบริโภค

ปัจจัยด้านราคา ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ ราคาของบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสมกับคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ คงขำ (2557) และ ว่าที่ร้อยตรี ณัฐชัย เลิศมโนกุล (2556) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านราคาให้ความสำคัญกับระดับราคาของผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมกับคุณภาพ

ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ สถานที่จัดจำหน่ายบรรจุภัณฑ์หา ได้ง่ายสะดวกในการเดินทางหรือติดต่อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ คงขำ (2557) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านการจัดจำหน่ายให้ความสำคัญกับบริการจัดส่งสินค้าถึงร้าน ทั้งนี้เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการซื้อบรรจุภัณฑ์

ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับ โฆษณาสินค้าตามสื่อต่างๆ เช่น นิตยสารเกี่ยวกับอาหาร/สุขภาพ ข่าวเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม/สุขภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณิ คงขำ (2557) ซึ่งกล่าวว่า ปัจจัยด้านราคามีผลในระดับมาก คือ มีส่วนลดทางการค้า เช่น ลด แลก แจก แถม ทั้งนี้เนื่องจาก บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพยังไม่เป็นที่รู้จักมากนักและไม่ค่อยนิยมเท่าที่ควร ผู้ประกอบการร้านอาหารในอำเภอเมืองเชียงใหม่ จึงให้ความสำคัญกับการโฆษณาตามสื่อต่างๆ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหารในอำเภอเมือง เชียงใหม่ภาพรวมโดยเฉลี่ยแล้วผู้ประกอบการร้านอาหารในพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่ที่ใช้บรรจุภัณฑ์ ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพในการบรรจุอาหารนั้นมีจำนวนไม่มากนัก ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการร้านอาหารจะเห็น ความสำคัญของบรรจุภัณฑ์ที่ในด้านสิ่งแวดล้อมและให้ความสำคัญกับสุขภาพของผู้บริโภค แต่เนื่องจาก บรรจุภัณฑ์ดังกล่าวมีจำหน่ายยังไม่ทั่วถึง ยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง มีตัวแทนจำหน่ายน้อย มีราคาค่อนข้างสูง การส่งเสริมการตลาดค่อนข้างน้อย จึงทำให้ผู้ประกอบการร้านอาหารยังคงนิยมใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น ที่หาซื้อได้ง่ายและมีราคาต่ำกว่า หากว่าในอนาคตมีจำนวนของธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลาย ทางชีวภาพเพิ่มมากขึ้น อาจส่งผลให้ราคาของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพมีราคาถูกลงจากการผลิต ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผู้ประกอบการร้านอาหารมีความสนใจที่จะใช้บรรจุภัณฑ์ดังกล่าวเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ข้อเสนอแนะสำหรับธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ

1. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ควรเน้นความต้องการใช้ของผู้บริโภคที่มีความสนใจบรรจุภัณฑ์ที่ผลิตมาจากวัสดุธรรมชาติ ปลอดภัยต่อสุขภาพ กระแสการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของธุรกิจ ซึ่งมีความสำคัญในระดับมาก แสดงให้เห็นว่ามีจำนวนผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญด้านสภาพแวดล้อมมากขึ้น

2. ปัจจัยภายในองค์กร ควรใช้กลยุทธ์การตลาดโดยใช้พนักงานขายที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ โดยนำเสนอลักษณะเด่นของบรรจุภัณฑ์ที่สามารถช่วยลดสถานะโลกร้อนและไม่ก่อให้เกิดสารก่อมะเร็งที่ส่งผลต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค เพื่อที่จะสามารถจูงใจให้ผู้ประกอบการร้านอาหารเกิดการตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค

3. ปัจจัยระหว่างบุคคล บริษัทผู้ประกอบการธุรกิจผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ประกอบการร้านอาหาร โดยอาจแสดงให้ผู้ประกอบการและพนักงานร้านอาหารเห็นถึงผลข้างเคียงของการใช้บรรจุภัณฑ์ประเภทอื่นที่มีต่อสุขภาพอนามัย เช่น ภัยอันตรายจากการใช้โฟมในการบรรจุอาหารในด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมในระยะยาว

4. ปัจจัยเฉพาะบุคคล ควรเน้นทำความเข้าใจและให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการร้านอาหาร โดยการอบรมพนักงานขายให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพในทุกด้าน เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเชื่อมั่นในบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ และปรับเปลี่ยนแนวคิดพฤติกรรมในการซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพมากขึ้น

5. ด้านผลิตภัณฑ์ เน้นการนำเสนอคุณสมบัติของบรรจุภัณฑ์ และการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีข้อความหรือสัญลักษณ์แสดงชัดเจนว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีสารก่อมะเร็งและสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถรับรู้ได้ง่าย เกิดความสนใจและเปลี่ยนมาใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพแทนบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น และเปิดตัวบรรจุภัณฑ์ใหม่ๆ เช่น การเพิ่มขนาดของบรรจุภัณฑ์ หรือ การออกลายกราฟิกใหม่ๆ เป็นต้น

6. ด้านราคา เนื่องจากบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพมีราคาสูงกว่าบรรจุภัณฑ์ประเภทอื่น เพราะมีต้นทุนการผลิตที่สูงกว่า แต่มีมาตรฐานและคุณภาพที่ดีกว่า โดยเน้นให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพนั้นคุ้มค้ำกับราคาที่จ่าย เมื่อเปรียบเทียบกับบรรจุภัณฑ์อาหารประเภทโฟมหรือพลาสติกที่ถึงแม้จะมีราคาถูกกว่าแต่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมมากกว่า เพื่อให้ผู้ประกอบการรู้สึกยินดีที่จะจ่ายเพิ่มสำหรับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใส่ใจผู้บริโภค

7. ด้านการจัดจำหน่าย ควรให้ความสำคัญกับร้านค้าและตัวแทนจำหน่ายให้ครอบคลุมกับพื้นที่และกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้มากขึ้น โดยการกระจายสินค้าไปยังร้านค้าปลีกจำหน่ายบรรจุภัณฑ์รายย่อยหรือควรมีตัวแทนจำหน่ายโดยตรงไปยังร้านอาหารต่างๆ โดยเข้าไปเสนอบรรจุภัณฑ์แก่ผู้ประกอบการโดยตรง

ทั้งนี้บริษัทผู้ผลิตหรือจำหน่ายควรมีการบันทึกข้อมูลของผู้ประกอบการร้านอาหารที่ซื้อบรรจุภัณฑ์ เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ประกอบการร้านอาหารในระยะยาว

8. ด้านการส่งเสริมการตลาด ควรมีการใช้สื่อโฆษณาสินค้า เช่น นิตยสารเกี่ยวกับอาหารสุขภาพ บทความเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การเป็นผู้สนับสนุนในรายการอาหารทางโทรทัศน์ การแข่งขันทำอาหาร เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างให้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผู้กำหนดนโยบายในการกำกับดูแลมาตรฐานและความปลอดภัยด้านอาหารสำหรับผู้บริโภค ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติและคุณประโยชน์ของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพทั้งต่อตัวบุคคลที่เป็นผู้ประกอบการ ผู้บริโภค ชุมชน และสังคมโดยรวมที่จะได้รับประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย เช่น ประโยชน์จากการส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่น้อยลง ซึ่งสามารถใช้เป็นคุณค่าเพิ่มที่ผู้บริโภคจะได้รับจากร้านอาหารที่ใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ และมีการรณรงค์ให้ใช้อย่างต่อเนื่อง หรือมีการออกใบรับรองการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพให้กับร้านที่ใช้เพื่อเป็นการจูงใจ และรับรองในมาตรฐานด้านบรรจุภัณฑ์อาหาร

ด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับปัญหาขยะที่เกิดจากบรรจุภัณฑ์ประเภทโพลีเมอร์และพลาสติก ควรมีการกำจัดขยะประเภทนี้ให้ถูกประเภทนอกเหนือจากการเผาที่เป็นมลพิษทางอากาศ หรือการฝังกลบซึ่งใช้เวลาในการย่อยสลายนาน โดยอาจนำเอางานวิจัยทางวิชาการเกี่ยวกับกระบวนการสร้างถนนแอสฟัลติกคอนกรีต (ถนนลาดยาง) โดยนำเอาขยะพลาสติกที่คัดแยกภายในชุมชนมาผสมกับวัสดุมวลรวมคลေးและยางโดยใช้ความร้อน ซึ่งพบว่าพลาสติกสามารถเพิ่มความเสถียรภาพของถนนแอสฟัลติกคอนกรีตสูงกว่าเกณฑ์ของมาตรฐานกรมทางหลวง โดยงานวิจัยนี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ซึ่งนอกเหนือจากการลดขยะในชุมชนแล้ว ยังเป็นการนำเอาขยะพลาสติกมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการก่อสร้างถนน โดยได้ขยายผลงานวิจัยไปสู่ชุมชนเป้าหมายที่มีศักยภาพในการนำไปใช้ประโยชน์สูงสุดทั้ง 4 ภูมิภาคในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพที่จะนำผลจากการวิจัยนี้ไปปฏิบัติ อาจต้องศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยอื่นที่เปลี่ยนแปลง เช่น สถานที่ประกอบการร้านอาหาร จำนวนประชากรร้านอาหาร รวมถึงพฤติกรรมและลักษณะของผู้ประกอบการที่อาจแตกต่างจากงานวิจัยนี้อาจส่งผลให้การปฏิบัติมีผลต่อการตลาดเคลื่อน จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาประชากรเฉพาะในแต่ละพื้นที่

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลและอิทธิพลต่อการเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพเพิ่มเติม เช่น ความพึงพอใจของผู้ประกอบการร้านอาหารในการใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพ แรงจูงใจในการซื้อบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพของร้านอาหาร เป็นต้น

3. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในกลุ่มประเด็นด้านการตลาดอื่นๆ เช่น การบริหารลูกค้าสัมพันธ์ (CRM) การสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน การเปรียบเทียบแบรนด์ของบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลาย

ทางชีวภาพที่ผู้ประกอบการนิยมใช้มากที่สุด เพื่อผลของการวิจัยนั้นจะสามารถครอบคลุมเนื้อหาและเข้าใจถึงกลุ่มของผู้ประกอบการได้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ธุรกิจที่ผลิตและจำหน่ายบรรจุภัณฑ์ชนิดย่อยสลายทางชีวภาพสามารถนำผลวิจัยที่ได้มาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดในการรักษาฐานลูกค้าในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คุณทลี รื่นรมย์. (2551). การวิจัยการตลาด. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรมควบคุมมลพิษ. (2557). “คพ. เผยปริมาณขยะโฟมฟุ้งสูงเท่าตัว เฉลี่ย 61 ล้านใบต่อวัน ฝากประชาชน และทุกภาคส่วนแก้ไขปัญหาร่วมกัน”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.pcd.go.th/Public/News/GetNewsThai.cfm?task=lt2014&id=17237> (13 กรกฎาคม 2559)
- กรมประชาสัมพันธ์. (2558). “อันตรายจากขยะโฟมที่มีผลต่อสุขภาพ”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://contentcenter.prd.go.th/contentviewfullpage.aspx?folder=941&subfolder=&contents=48686> (13 กรกฎาคม 2559)
- เทศบาลนครเชียงใหม่. (2556). “สถานประกอบการและสถานบริการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.cmcity.go.th/cmcity/index.php/th/s-menu-detail3-th/91-g-cmtomography-th/100-c-economic-th> (21 พฤษภาคม 2559)
- ไทยพับลิก้า. (2556). “หมอกับธุรกิจเพื่อโลกร้อน กล่องใส่อาหารจากชานอ้อย”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://thaipublica.org/2013/01/veerachat-grace/> (24 พฤษภาคม 2559)
- ธธีร์ธร ธีรขวัญโรจน์. (2556). การตลาดบริการ. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร : วี.อินเตอร์ พรีนซ์.
- บริษัท บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม จำกัด (มหาชน). (2557). “รับประทานอาหารจากกล่องโฟมน่ากลัวกว่าที่คิด”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.gracz.co.th/th/life/15> (20 พฤษภาคม 2559)
- ว่าที่ร้อยตรี ณัฐชัย เลิศมโนกุล. (2556) ปัจจัยที่มีผลต่อผู้ประกอบการร้านค้าแปสดในอำเภอเมืองเชียงใหม่ต่อการซื้อเมล็ดกาแฟคั่ว การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิเชียร จุ่งรุ่งเรืองกิจ. (2557). “ขยะโฟม ปัญหาที่ต้องแก้ไข”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://ewt.prd.go.th/ewt/region4/ewt_news.php?nid=72369&filename=index (20 พฤษภาคม 2559)
- วิวรรณ วงศ์อรุณ. (2554). การบริหารจัดการร้านอาหารที่ได้รับป้ายเซลล์ชวนชิมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุสิตธานี.
- ร้านกวางยอดผัก. (2 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านมนต์นมสด. (2 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- อัจฉรา ไตรพิทักษ์. (4 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์ โรงแรมช้างเผือก

- ร้านก๋วยเตี๋ยวคุณแป้ง. (9 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านโน้ตโตะซูชิ. (3 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านขนมจีนป่าไผ่. (8 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านไวคานันท์เชียงใหม่. (3 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านอาหารแห่งหนึ่งถนนสุเทพ. (3 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านอาหารเจแห่งหนึ่งตำบลช้างเผือก. (4 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ห้องอาหารโรงแรมแห่งหนึ่งตำบลช้างคลาน. (4 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านครัวพอเพียง. (5 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านสุภัตรา. (5 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านข้าวมันไก่แห่งหนึ่งบริเวณศาลากลางเก่า. (9 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านอาหารเฮือนเพ็ญ. (8 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านขนมหวานแห่งหนึ่ง. (6 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- ร้านอาหารแห่งหนึ่งบริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (7 พฤศจิกายน 2559). สัมภาษณ์
- เวชสวรรค์ หล้ากาศ. (2560, มกราคม-มิถุนายน). กระบวนการสร้างถนนแอสฟัลติกคอนกรีตเพื่อลดปัญหาขยะพลาสติกในชุมชน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 12(1), 41-53.
- ศิริลักษณ์ สามหงส์. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อบรรจุภัณฑ์ย่อยสลายทางชีวภาพเพื่อสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการร้านอาหารแปส ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2538). กลยุทธ์การตลาดและการบริหารการตลาด. กรุงเทพมหานคร : พัฒนาศึกษา.
- ศิวารัตน์ ณ ปทุม และคณะ. (2550). พฤติกรรมผู้บริโภคชั้นสูง. กรุงเทพมหานคร : พิฒเณศ พรินท์ติ้ง เซ็นเตอร์.
- ศูนย์เครือข่ายข้อมูลอาหารครบวงจร. (2555). “บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม ตอนที่ 1”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.foodnetworksolution.com/> (20 พฤษภาคม 2559)
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2556). “ธุรกิจอาหารกล่องรองรับไลฟ์สไตล์พนักงานออฟฟิศและคนเมือง”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://oweera.blogspot.com/2013/10/ksme-analysis.html> (20 พฤษภาคม 2559)
- สมาคมการบรรจุภัณฑ์ไทย. (2558). “บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.thaipack.or.th/tpa_knowledge_detail.php?id=6 (20 พฤษภาคม 2559).
- สิทธิกร แก้วราเขียว. (2554). ทักษะคนที่มีต่อบรรจุภัณฑ์อาหารจากชานอ้อยในอำเภอเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ มีธัญญากร. (2552). ปัจจัยที่พยากรณ์ความตั้งใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่ใช้บรรจุภัณฑ์เพื่อสิ่งแวดล้อม. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพรรณิ คงขำ. (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของร้านค้าปลีกแบบดั้งเดิมในจังหวัดสมุทรสาครในการซื้อโพลีบรรจุอาหาร. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หนังสือพิมพ์ประชาชาติ. (2557). “บรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติเพื่อชีวิตที่ยั่งยืน”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.jr-rsu.net/article/1306> (23 พฤษภาคม 2559)